

prodomos - pronáos

produktivizmus - Baleka v súvislosti s heslom *sovietsky konštruktivizmus*: z lat. producere- "vyrábať"; radikálny smer sovietskeho konštruktivizmu; označený týmto termínom pre odlišenie od prúdu predstavovaného N.Gabom a A.Pevsnerom; názov vystihoval iné poňatie spoločenskej funkcie umenia, ktoré chápal ako druh produkcie (výroby, vytvárania), ktorý mal vyústiť do výroby a preniknúť ju svojou špecifičnosťou; umenie, ktoré sa v dôsledku historickej deľby práce stalo výsadnou činnosťou, malo byť týmto spôsobom v beztriednej spoločnosti oslobodená práce zrušené > umenie a život mali splynúť; tento postoj zasahoval do všetkých oblastí tvorby a tiež života

profánna architektúra - architektúra profánna

profánna stavba stredoveká - stredoveké profánne stavby

profánne umenie - svetské diela (architektonické, sochárske, maliarske), ktoré nemali kultovú alebo náboženskú funkciu (pozri *sakrálny*); termín *profánny* vzťahovaný tiež na zložky umeleckých diel (téma, *motív*, význam, *kompozícia* apod.); termín nadobudol význam počas *renesancie*, keď sa umelci vymaňovali zo stredovekého myslenia a spoluvytvárali novú predstavu sveta a jeho hodnôt, v ktorom mal ústredné postavenie človek (pozri tzv. *primitívi*); pozri *stredoveké profánne stavby*; *mal'ba tabuľová*; *primitivizmus* (Baleka); *fanum/posvätný okrsok*; porovnaj *sekularizmus*, *sekulárny*

profánny - z lat. pro fanum – „mimo posvätné miesto, mimo chrám“ alebo lat. profanus – „neposvätený, svetský“

-*svetský*, všedný, znesväcujúci; náprotivkom je *sakrálny*

Baleka: umeleckohistorický termín vo výtvarnom umení (pozri *dejepis umenie/Kunsthistoria*) označujúci svetské diela (architektonické, sochárske, maliarske), ktoré nemali kultovú alebo náboženskú funkciu (pozri *sakrálny*); termín vzťahovaný tiež na zložky umeleckých diel (téma, *motív*, význam, *kompozícia* apod.); termín nadobudol význam počas *renesancie*, keď sa umelci vymaňovali zo stredovekého myslenia a spoluvytvárali novú predstavu sveta a jeho hodnôt, v ktorom mal ústredné postavenie človek (pozri tzv. *primitívi*); profánny je opakom *sakrálného*; pozri *fanum/posvätný okrsok*; porovnaj *sekularizmus*, *sekulárny*

profesie - pozri aj *ľudia podľa činnosti*, *ľudia podľa činnosti a národnosti*

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Kategorie:Profese>

profil - z tal. profilo – „bočný pohľad, obrys“

1.pohľad zo strany

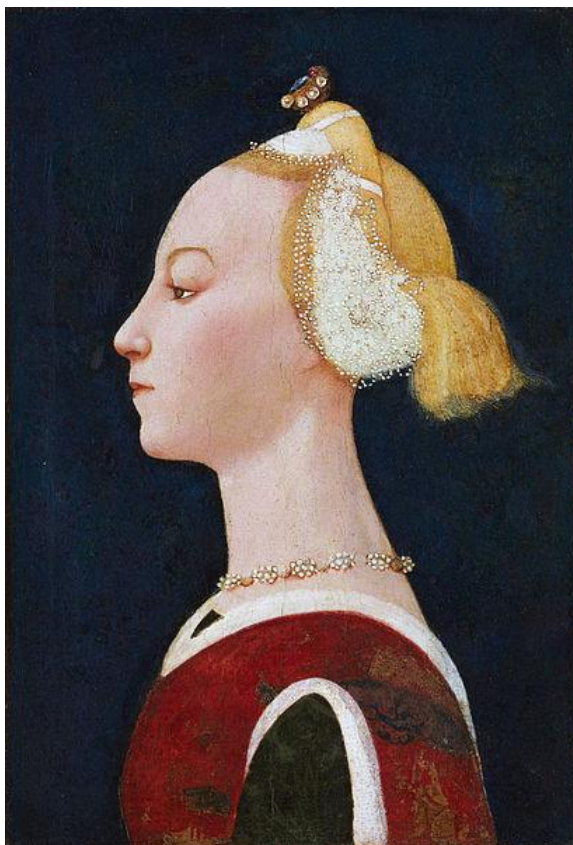
2.obrys

3.druh *portrétu* s pohľadom z boku (renesančné portréty); pozri *en face*, *profil štvrtkový*, *silueta*

4. v *architektúre* obrysová línia priečného rezu architektonickým článkom (*rebro*, *ostenie portálu* alebo *okna*, *torus/obloun*, *pilaster*, *stĺp*); pozri *pretínanie profilov*

Baleka v súvislosti s heslom *profil*: zachytenie tváre z profilu je naproti *en face*, ktoré vytvára sugestívny vzťah medzi divákom a portrétovaným, neosobné a neúčastné; medzi týmito dvoma možnosťami leží štvrtinový, polovičný, trojštvrťinový portrét a strácajúci sa pohľad (pozri *profil štvrtinový*, *poloprofil*, *zadný poloprofil*)

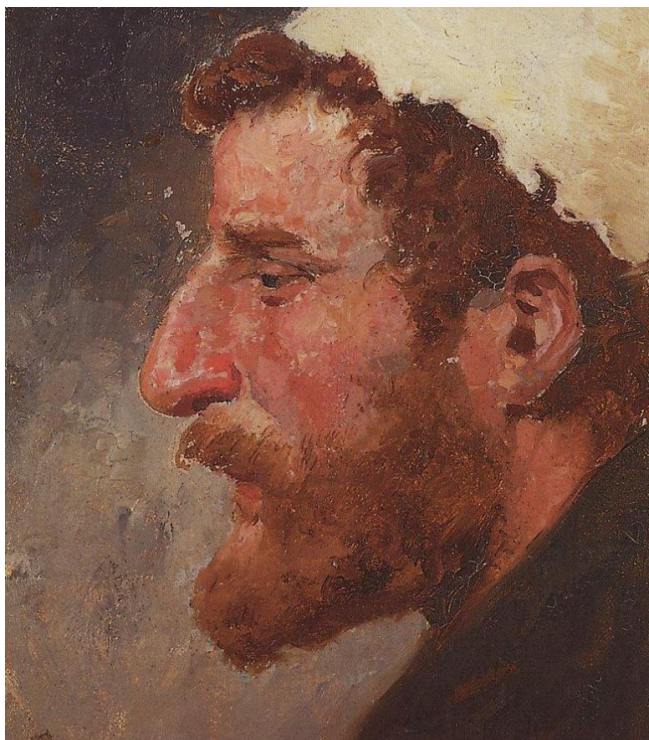
Baleka: v maliarstve, grafike a sochárstve (najmä v *reliéfoch*: *plakety*, *medaily*, *mince*, *gemmy*); z bočného pohľadu zachytená *figúra* alebo tvár; v *portréte* je popri priečnom pohľadu *en face* základným kompozičným pohľadom; zobrazenie je založené na obryse, ktorý síce presne zachycuje tvar, významovo však nenadväzuje bezprostredný kontakt v pozorovateľom, nevŕhuje ho do deja, je nezúčastnený (napr. *egyptské reliéfy* a *nástenné maliarstvo*, *reliéfy mincí*, *gemmy*, *medailóny*); je preto nielen výtvarným ale aj významovým protikladom zobrazenia tváre *en face*; *profil štvrtinový* je vzhľadom na *en face* natočením hlavy, ktorá ostáva prívratená, čiže ním je možné charakterizovať fyzicky aj psychicky; charakteristiku a významy *profilu trojštvrťinového* pozri pod týmto heslom

P. Uccello: Portrét dámy (1450)

A. Van Dyck: Štúdia mladého muža z profilu (1617)

V. D. Polenov: Červená hlava muža (1885)

V. Hložník: Profil (1940)

profil perdu - profil trojštvrťinový

profil prelomený - architektonický článok s prerušenou obrysovou líniou, napr. *prelomený frontón*; pozri *segmentový*

profil stratený - franc. *profil perdu*; tiež *profil trojštvrťinový*

profil štvrtinový - Baleka v súvislosti s heslom *profil*; v *portréte*: vzhľadom k *en face* je natočením hlavy, ktorá zostáva privrátená, čiže umožňuje charakterizovať fyzicky aj psychicky; tiež používaný termín *poloprofil*; (vlastné podobizne Rembrandta, Picassa, Kuby, M. Hollého) pozri *osvetlenie zo zadného poloprofilu*

A. Brueghel: Zátisie (výrez, 1669-1675)

A. Van Dyck: Charles I. v troch pozíciách

A. Van Dyck: George Gage s dvomi mužmi

J. Cossiers: Autoportrét (1630)

profil trojštvrťtinový/profil stratený - Baleka: franc. *profil perdu* – „stratený profil“; zachycuje tvár v jej trojštvrťtinovom odvrátení vzhľadom k *en face*; v podstate ju zakrýva a znejasňuje podobu; je však mimoriadne dôležitým prvkom, ktorý má početné významy; môže vyjadriť morálne odsúdenie zobrazovaného (*apoštol Judáš Iškariotský*: jeho odvrátená tvár znamená, že nemá morálnu tvár (Dürer: *Posledná večera*, drevoryt, 1510); trojštvrťtinový profil je prostriedkom na zdôraznenie krásy tela, keď na portréte nezáleží: Ingres (Kúpajúca sa žena), Velázquez (Venuša), Degas (Kúpajúca sa); postava v stratenom profile môže nasmerovať diváka na hlavný dej: El Greco (Pohreb grófa Orazu - hlavná postava kňaza), Courbet (Ateliér - postava chlapca); trojštvrťtinový profil môže znamenať odvrátenie od sveta, samotu, uzatvorenie sa do vnútra v *kontemplatívnych* motívoch; odvrátená tvár strateného profilu vyjadruje aj *smrť* zobrazovaného a jeho zmiznutie v záhrobnom svete, napr. vo výjavoch smrti, *memoriálnych* dielach

Hendrick Jansz Terbrugghen: Gajdoš

profilácia - v úzkom význame rozčlenenie architektonických tvarov, napr. oblúkov *arkád*, *portálov* a *konzol* ďalšími *architektonickými článkami*, napr. *rozetami*; pozri *kladie zalamované/kladie oblamované*

pro foro interno (pro domo) - lat. – „pre vnútornú potrebu, pre seba“

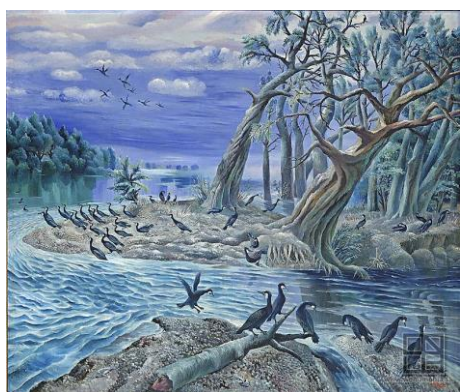
Prohászka-Tallós Štefan - (†1974); maďarský maliar, ilustrátor, spisovateľ a publicista; samouk, ktorý našiel svoj vlastný expresionistický štýl s kubistickými črtami; zámerná deformácia tvarov odráža jeho individualitu; pre svoju výstrednú povahu koncom svojho života žil a zomrel vo veľmi skromných podmienkach bez pomoci, ktorú potreboval

<https://www.google.sk/search?q=Proh%C3%A1szka-Tall%C3%B3s+%C5%A0tefan&oq=Proh%C3%A1szka-Tall%C3%B3s+%C5%A0tefan&aqs=chrome..69i57j0&sourceid=chrome&ie=UTF-8>

Š. Prohászka-Tallós: Zvážanie dreva

Š. Prohászka-Tallós: V búrke

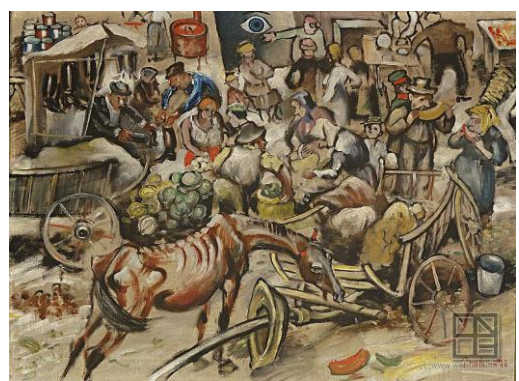
Š. Prohászka-Tallós: Ostrov kormoránov

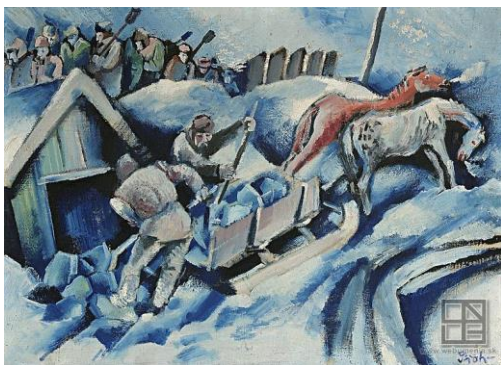
Š. Prohászka-Tallós: Na diamantových horách

Š. Prohászka-Tallós: Harmonikár

Š. Prohászka-Tallós: Jarmok v Dunajskej Strede

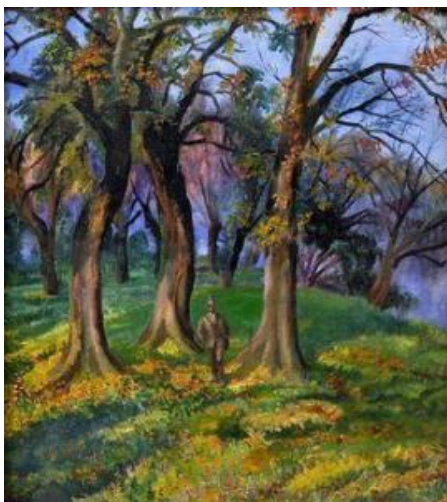

Š. Prohászka-Tallós: Zimná práca
Š. Prohászka-Tallós: Na stavbe

Š. Prohászka-Tallós: Fasiangy v Šamoríne (1935)

Š. Prohászka-Tallós: Cesta lesom

Procházka Antonín - (†1945); český maliar, grafik, ilustrátor; pozri *kuboexpresionizmus*
Procházka Peter - pozri *fotografia slovenská*

P. Procházka: Marika
P. Procházka: Meky Žbirka II.

P. Procházka: Meky Žbirka I.
P. Procházka: Hlásenie
P. Procházka: 1.máj 1969

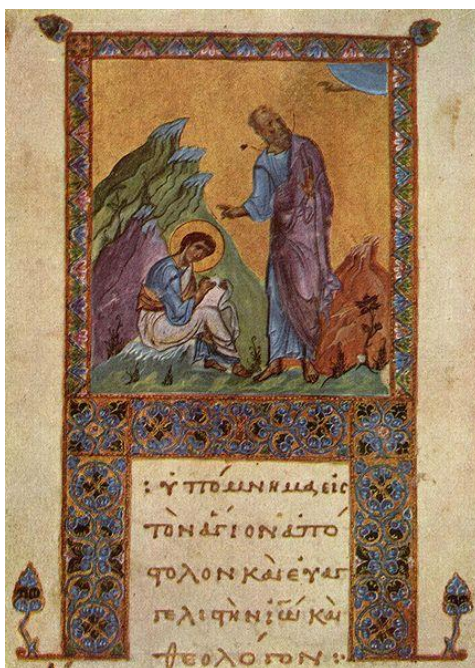

P. Procházka: Voľby v kasárňach II.
P. Procházka: 105. výročie narodenia V. I. Lenina II.

Prochor - žiak apoštola Jána

Apoštol Ján na ostrove Patmos diktuje svojmu žiakovi Prochorovi (arménsky rukopis)
Evanjelista Ján diktuje svojmu žiakovi Prochorovi (maloázijská ikona, 15.st.)

Byzantský maliar: Apoštol Ján na ostrove Patmos diktuje svojmu žiakovi Prochorovi (1100)

Proitos - v gréckej mytológii:

Zamarovský: syn argejskeho kráľa *Abanta* a jeho manželky *Aglaie*; od mladi žil v nepriateľstve so svojim bratom *Akrisiom*, ktorý sa po smrti otca stal kráľom v *Argu* a Proitos v obave o život uprchol a usadil sa v *Tyrinxu*; pozval si *Kyklopov*, ktorí mu postavili hrad a potom sa oženil s dcérou lýkijského kráľa *Iobata*, s *Anteiou* (podľa inej verzie *Steneboiou*); keď sa zaľúbila do *Belleronta* a ten ju odmietol, ohovorila ho pred manželom a ten poslal *Bellerofonta* k *Iobatovi*, aby ho zbavil života (*Bellerofontes* bol Proitovým hosťom a zákony mu preto nedovoľovali zbaviť ho života; porovnaj biblický príbeh *Jozefa* a *Pótifarovej* manželky); Proitos mal dcéry, ktoré boli veľmi krásne, ale správaním na seba privolali pomstu *Dionýza* a zošaleli; z choroby ich vyliečil

mesénsky veštec *Melampus* a dostal za to jednu z nich a tretinu kráľovstva; postupne získal zvyšok; Proitovým synom bol *Megapentes*, priateľ *Persea*; nakoniec Proita zahubil *Perseus* (podľa *Ovidia*), keď naňho vytiahol hlavu *Medúzy* a Proitos sa zmenil na kamennú sochu

www v súvislosti s heslom *Abas*: argejský kráľ *Abas* synom *Akrisiovi* a Proitovi odkázal svoje kráľovstvo a prikázal im, aby vládli striedavo po roku; obaja bratia však boli veľkými nepriateľmi, vraj „ich spor začal ešte v lone matky“; ešte sa prehľbil po tom, čo Proitos zviedol Akrisiovu dcéru *Danaé* a zo sporu „ledva unikol živý“; Akrisios sa na konci svojho obdobia kraľovania nechcel vzdať trónu, takže Proitos musel utiecť k lýkijskemu kráľovi *Iobatovi*, kde sa neskôr oženil s jeho dcérou *Anteiou* či *Stheneboiou*; potom sa vrátil do *Argu* s vojskom vybojovať si nástupníctvo na otcovskom tróne; bitka bola veľmi krvavá, ale nerozhodná, takže Akrisios a Proitos neochotne pristúpili na rozdelenie kráľovstva; Akrisios zostal v *Argu* a Proitos obsadil *Tiryns* a okolie

projekcia - 1.v *matematike*: zobrazovanie *priestorových* útvarov premietaním na *rovinu* alebo inú *plochu*

2.vo *fyzike*: zobrazovanie osvetleného predmetu na tienidlo alebo matnicu

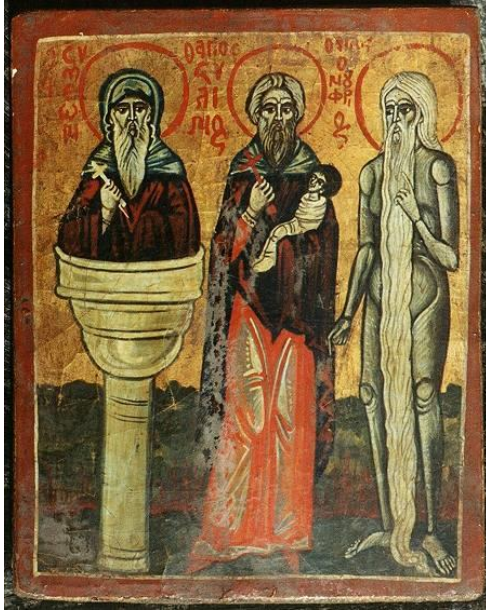
3.*kinematografia*, *divadlo*: premietanie

projekcia rastrová - *rastrová projekcia*

Prokné - v *gréckej mytológii* dcéra aténskeho kráľa *Pandióna*, manželka *tráckeho* kráľa *Térea*; *Filoméné* znásilnená Pandiónom spolu so sestrou zabili kráľovského syna *Itisa*; premenené *Diom* na *vtákov* (pozri *Aedón* – „slávik“; *metamorfóza*); v inej verzii Prokné zabila Itisa zo žiarlivosti k *Niobé*, ktorá mala viacej detí

Biederman: v súvislosti s heslom *dudok*: podľa Ovídiových *Metamorfóz* sa *trácky* kráľ *Tereus*, ktorý mal na svedomí niekoľko zločinov, premenil na dudka a jeho manželka Prokné, na ktorú sa vrhol s vytaseným mečom, sa premenila na *slávika*

Prokop - (†1053); *kresťanský svätec*, *pustovník* (pozri *stylita*) a prvý opát kláštora *benediktínov* na *Sázave*; historická osobnosť s legendárnymi prvkami; narodil sa v Chotouni u Českého Brodu, spočiatku bol kňazom, neskôršie vstúpil do *benediktínskeho* kláštora a usadil sa ako pustovník na *Sázave*; tu bol pokúšaný *diablom*, ktorého prinútil ťahať pluh; v lesoch sa stretol s kniežaťom Oldřichom, ktorý bol na poľovačke; knieža mu pomohol založiť *sázavský kláštor*, v ktorom sa držala slovanská liturgia; neskôršie bol Prokop vysvätený na opáta; kanonizovaný 1204; jeho telo z materinského kláštora prenesené 1588 do *kapitulného kostola* Všetkých svätých na *Pražskom hrade*; Prokop *patrónom* roľníkov a baníkov (neďaleko jeho pôsobiska boli bane); v 12.-14.st. zobrazovaný ako fúzatý mních alebo bez fúzov, s *tonzúrou*; oblečený do čierneho rúcha benediktínskeho rádu; v ruke drží opátsku *barlu* alebo knihu, *križ* alebo korbáčiky (symbol asketického života); pri sebe má lanku; najčastejšie zobrazovaný v kruhu českých patrónov; v 16.-18.st. zobrazovaný ako opát s *mitrou* a barlou; často drží pri svojich nohách na reťazi diabla alebo ho núti orať; na pozadí zobrazený sázavský kláštor; "pravá podoba" z roku 1638 uchovávaná na *Sázave*; najstaršie vyobrazenie pochádza z 2.pol.12.st. (*reliéf* na fasáde kostola sv. *Jakuba* vo Svätom Jakube; pozri *Karlovo nám.*; *zemský patrón*)

grécka ikona praotca Abraháma, sv. Onufria a sv. Prokopa

Prokris - pozri *Kéfalos a Prokris*

Prokrustes/Damastes - v *gréckej mytológii* obor lúpežník, ktorý lákal pcestných a potom ich mučil na jednom zo svojich lôžok a zabíjal; veľkého *Thésea* chcel uložiť na lôžko malé, ale Theseus spoznal lest', premohol ho a na lôžku mu odsekol hlavu; pozri *obor*

Zamarovský: vlastným menom sa volal Damastes a žil v *Atike* v údolí rieky Kefisu; svoje meno (Prokrustes – „Napínač“) si vyslúžil pre svoje činy, ktorými pripravoval o život pcestných (odsekával im presahujúce nohy alebo ich naťahoval, ak nedosahovali dĺžky jeho lôžka); podľa niektorých autorov z rímskych čias sa volal Polypemon a mal dve lôžka: krátke pre dlhých a dlhé pre krátkych); mal vraj syna, lupiča Sinida, ktorý žil na Korintskej šiji; postava Prokrusta známa takmer zo 40 *vázových malieb* (zobrazený s *Theseom*) a potom zo všetkých tzv. *cyklických váz* (s Theseovými činmi); pochádzajú poväčšine z 5.st.pr.Kr. a šesť ich je v Národnom múzeu v Aténach); Prokrustove lôžko prešlo v zdokonalenom modeli do zariadení stredovekých mučiarní

Prokula - Procula

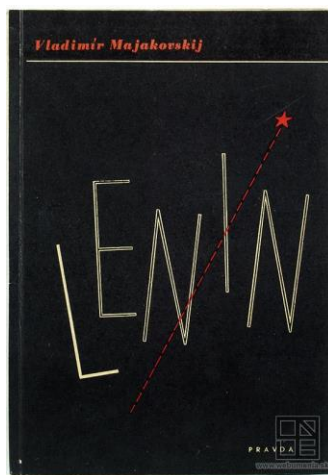
sv. **Prokulus** - kresťanský svätec; pozri *kresťanskí svätci*

A. Lorenzetti: Madona so svätými Prokulom a Mikulášom (časť z pôvodného oltára svätého Prokula, 1332)

proletariát - obecne najchudobnejšia spoločenská vrstva, chudoba; v období začiatku kapitalizmu nemajetná vrstva robotníkov, bezzemkov apod.; v marxizme označenie tzv. robotníckej triedy a jej zástupcov

proletárske symboly - kosák a kladivo, zaťatá päšť, červená hviezda, červená zástava, červená farba; pozri *symboly politické*

L. Csáder: Vladimír Majakovskij: Lenin

proletárske umenie - súhrnný názov pre výtvarné diela zamerané tematicky na proletariát (práca, štrajk, zatýkanie, väzenie, sociálne prostredie proletára) a s vlastnou symbolikou farieb a symbolov (kosák, kladivo, hviezda, červená zástava, päšť, špirála, pochodeň/ fakľa; pozri *farba hnedá*); časovo vymedzené 20.-30. rokmi 20. st., s medzinárodným charakterom: od 1917 zasiahlo Európu, Áziu (Čína, Japonsko, Kórea), americký kontinent (Kanada, USA, Mexiko); nadväzovalo na *sociálny realizmus*, ale odrážalo aj podnety *predrafaelistov*, *secesie*, *expresionizmu*, *dadaizmu*, *konštruktivismu*; v českom prostredí nazývané aj *sociálne umenie*; porovnaj *neorealizmus*, *revolučné umenie*, *sociálne umenie*; pozri *symboly politické*, *farba hnedá*; skupina *Zemlja*

Baleka: súhrnný názov pre diela tematicky a motivisticky zamerané na proletariát, tiež diela tvorené proletariátom (*laická* porevolučná tvorba v bývalom Sovietskom Zväze; *laická* tvorba

podnietená chorvátskou skupinou *Zemlja*); tiež koncept umenia socialistickej spoločnosti v prvej dekáde po VOSR; teória a tvorba tohto prúdu umenia bola aktuálna v 20.-30. rokoch 20. st. (ZSSR, Československo, Nemecko, Maďarsko, Poľsko a ďal.); teória proletárskeho umenia zasiahla po 1917 vývoj v Európe, Ázii (Čína, Kórea, Japonsko), americký kontinent (Kanada, Mexiko, USA); tieto oblasti sú si príbuzné ikonografiou rovnako ako teóriou a výtvarnými názormi; s vývojom proletárskeho umenia sú späté významné výstavy, vznik radu združení, spolkov a skupín: *Levá fronta*, *Proletkult*, *AChRR*, *Devětsil*, *Novembergruppe*, *Dresdner Sezession Gruppe*, Skupina pokrokových umelcov, *John Reed Club*, *American Artist's Congress* a tiež ich časopisov, napr. *Proletkult*, *Revue Devětsil*, *Ma*, *Levá fronta*, *Iskusstvo komuny*, *New Masses* a ďal.; ikonograficky sa proletárske umenie sústreďovalo na zobrazenie proletára, jeho prostredia (práca, sociálne postavenie, štrajk, zatýkanie, väznenie apod.); prehodnocovalo vžitú predkresťanskú a kresťanskú typy, *alegórie* (napr. *Hérakla*, *Prométhea*, *Ikara*, *Krista*, *Ukrižovanie*, *Pietu*); rozvíjalo a uplatňovalo vlastnú symboliku (*farebná symbolika*, kladivo, kosák (pozri *kosák a kladivo*), *hviezda* (pozri *hviezda slobody*), *červená zástava*, *päť*, *špirála* a ďal.); prúd proletárskeho umenia nadväzoval na *sociálny realizmus* 19.-20. st. reagujúci na revolučný rok 1848, parížsku Komúnu, ruskú revolúciu 1905 a ďal.; vstrebal aj podnety hnutí, prúdov, smerov *preraphaelistov*, *secesie*, *expresionizmu*, *dadaizmu*, *konštruktivismu* (pozri *produktivismus*); silnou inšpiráciou bola politická grafika (F. Masereel, E. Barlach, K. Kolwitzová); pozri *futurizmus*

proletárske umenie české - Baleka v súvislosti s heslom *proletárske umenie*: v českom prostredí nazývané aj *sociálne umenie*; proletárske umenie je možné rozdeliť na dve vetvy; prvú predstavuje sociálno-realistická vetva (pozri *sociálny realizmus*) reprezentovaná napr. *Sociálnou skupinou*, sociálnou grafikou, sochárskym sociálnym civilizmom, skupinou *Tvrdošíjní*); sociálno-realistická vetva bola výrazne figuratívna a lyrická (M. Holý, K. Boháček), dramatická (K. Holan, V. Sedláček), expresívna (F. Duša), poetická (O. Gutfreund, V. Rabas), melancholická (J. Multrus); zobrazenie neznámych ľudí, robotníkov (J. Lauda, K. Pokorný), nezamestnaných a vysťahovalcov (J. Rambousek, K. Dvořák); sociálnorealistická vetva bola ovplyvnená dobovým *klasicizmom* (pozri *novoklasicizmus*), *novou vecnosťou*, *kubizmom*, *realizmom* a i. podnetmi; tvorila výtvarnú paralelu proletárskej poézie (Wolkerova tvorba spolu s jeho teoretickými úvahami o umení); okrem Wolkeru bol pre túto vetvu dôležitý aj básnik a kritik S. K. Neumann (hovorca skupiny *Tvrdošíjní*, zakladateľ časopisov *Červen*, neskôr splynul s časopisom *Kmen* a premenený na *Proletkult* 1921); druhá vetva českého proletárskeho umenia našla svoju základňu zo Zväze modernej kultúry *Devětsil* (založenej 1920), ktorá sa programovo hlásila ku komunizmu; cieľom *Devětsilu* bolo rozvinutie ľudskej zmyslovosti, uvoľnenie fantázie a hravej, tvorivej radosti; *Devětsil* v tom predznamenával sovietsku konštruktivistickú *avantgardu*, nemecký *Bauhaus*; silno sa opieral o literatúru (poetizmus) a teoretické koncepcie *proletárskeho umenia* (Taige), ktoré sa líšili od koncepcií sociálno-realistického prúdu (Wolker); výtvarný názor tejto druhej vetvy českého proletárskeho umenia obracal svoju pozornosť na oslobodenú fantáziu (F. Janoušek), imagináciu (Šíma, Makovský, B. Stefan), tušenia (F. Muzika); z tohto prúdu proletárskeho umenia vzišiel *artificializmus* (Štýrsky, Toyen); aj táto vetva ťažila v iných výtvarných smerov: z lyrického *kubizmu*, *abstraktného umenia* (podržala si však reálnosť objektov; Foltýn); v 2. pol. 20. rokov táto vetva prechádzala k *surrealizmu*, zatiaľ čo prvá vetva (sociálnorealistická) ustupovala od výtvarne asketickej a prísnej formy a rozširovala svoju ikonografiu o námety životnej radosti, harmonického citu intenzívneho prežitku prírody; obidve vetvy českého proletárskeho umenia prispeli k rozvoju moderného *plagátu* (V. Mašek, Špála, J. Čapek), k obrozeniu *krásnej knihy* určenej pre ľudové vrstvy (J. Benda, F. Kysela, V. H. Brunner, J. Kaplický) a *ilustrácie* (Mašek, Šíma, O. Mrkvička, A. Hoffmeister, F. Muzika, J. Štýrský, K. Teige, Toyen); z podnetu konštruktivistickej avantgardy a estetiky okruhu *De Stijl*, *Bauhaus* a ďal. za združila *typografia* *Revue Devětsilu* a ďal., konštruovaná *knihy* (Teige) prinášajúca dobovo aktuálnu typomontáž a *fotomontáž*; s politickými zápasmi spojená ľavicová časopisová *politická grafika* a kresba (O. Mrkvička, A. Pelc, Z. Kratochvíl, J. Novák, J. Heřman, V. Tittelbach); v 30. rokoch tvorba proletárskeho umenia dostáva jasné protifašistické zameranie, odráža osud republikánskeho Španielska (Šíma) a v imaginatívnej a alegorickej podobe predznamenáva budúce vojnové hrôzy; pozri *umenie české*

proletárske umenie slovenské - pozri J. Egry, E. Halász-Hradil, D. Skutecký, T. Zemplényi, L. Križan, V. Malík

D. Skutecký: Obed kotliarov

Proletkult - Baleka v súvislosti s heslom *proletárske umenie*

Malá čl. encyklopédia: jednotná ústredná organizácia pre proletársku kultúru v ČSR 1921-24, zložka KSČ; združovala ľavicových vedcov, umelcov a kultúrnych pracovníkov; vedúcou osobnosťou básnik S.K.Neumann; vydávala rovnomenný časopis; pre prehľadnosť uvádzaný názov organizácie pod heslom *skupina*

proluka - medzera v zuboch *cimburia*; pozri *stínka*